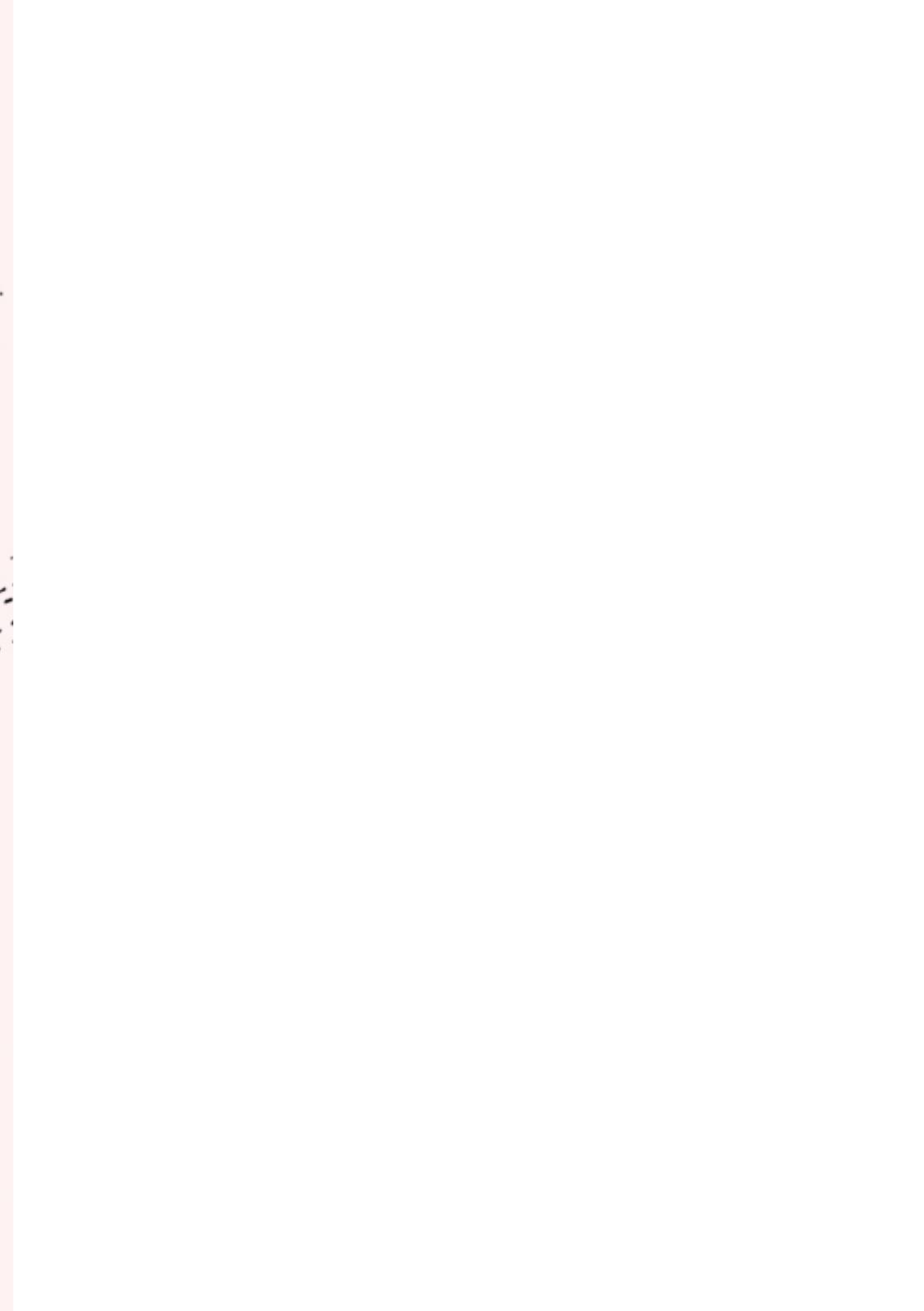

Protest

Protest

Protesteren heeft de betekenis van 'getuigen voor': pro testare. Protestanten deden dit in hun verkondiging van het nieuwe geloof.

Protestbewegingen doen dit nog in demonstraties en manifestaties. Hun leuzen en spandoeken pleiten voor het ontstaan van een nieuwe orde.

Juist omdat het bewegingen zijn voor waarheid en gerechtigheid, zijn zij zo sterk : zij dragen vaandels van vrijheid voor zich uit.

Positiviteit

Positief zijn is
licht uitstralen:
belichten van de
werkelijkheid -
in het licht zetten.

Of je ergens iets
positiefs meemaakt,
ontvangt of ziet,
hangt eigenlijk
van jezelf af.

Het is met liefde
kijken naar mensen,
het leuke en mooie,
het verrassende willen
ontdekken en zien.

Altijd en overal
is dat in meerdere
of mindere mate
te bespeuren of
op te roepen

zonder je ogen
te sluiten voor wat
negatief is, zonder
dit te ontkennen of
te verdoezelen.

Het is het zien zonder
vooroordelen tegengevoelens
waardoor een ander
de kans krijgt het beste
van zichzelf te laten zien.

Zelf kun je het
positieve scheppen,
in beweging zetten en
anderen verlokken tot
leven in het licht.

Dan laat je niet
langer positiviteit
afhangen van anderen
of van omstandigheden
buiten je zelf.

Licht ontvangen en geven
hangt af van de groei
in liefde - als straling
van het innerlijke lichten
van God in jou.

Dit vraagt echter oefening
in het waarnemen én de wil
om liefdevol ontvankelijk
te zijn voor ieder ander.
Dit is een levenslange strijd

tegen jezelf, zodat het
duister niet in je toeslaat,
want dan wordt het lichten
van een ander in je
eigen ogen gedooft.

Daarom bid ik God
om de genade van het licht:
God, omstraal mijn wezen
opdat ik licht moge zijn
in uw licht ...

Levenskeuze

Respect hebben voor een ander,
de keuze van een ander respecteren
is nog maar het begin. Het is
het eerste teken van acceptatie.

De volgende stap is: instemmen
met wat de ander kiest en wil.
Het is onvoorwaardelijk gaan staan
achter het besluit van een ander.

De laatste fase is: bevestigen,
prijzen om de levenswijze of
de levenskeuze, hoe deze ook is.
En de ander door dik en dun verdedigen,

Daar is innerlijke groei voor nodig,
de bereidheid ook om eigen mening
eigen waarde-gevoelens opzij te zetten
en je met een ander te vereenzelvigen.

Dan komt het gesprek vrij, ontstaat
er dialoog en overgave aan elkaar.
Dan pas kan een ander de meest
verborgen gedachten aan je kwijt.

Zwijgend woordeloos instemmen
is niet meer dan een grondvoorwaarde.
Pas wanneer een ander zich bemind
en gezien weet, word je samen één.

Het is de liefde die harten opent,
mensen vrijmaakt en optilt en hen
op hun eigen weg groot maakt
en tot al het menselijke in staat.

Mijmering

Als in een gesprek
de mijmering
ontbreekt,
vervluchtigen
de gedachten
voordat zij
hebben kunnen
wortelen
in hart
en geest.

Juist in de stilte,
het luisteren
naar elkaar,
naar wat de ander
bezielt en
zeggen wil -
naar wat in jezelf
opkomt als
verheldering van een
innerlijk verstaan -

juist het stille
lieve luisteren
schept gemeenschap
van zielen.
Als lichamen
communiceren,
communiceren
zielen en als
zielen éénworden
zijn lichamen één.

Het stille oor

Hij boog zich licht
naar de man die zich
als een waterval
over hem uitstortte

een stroom van woorden
beken vol bijkomstigheden
een wervelstorm emoties
eeuwenoud moeras.

Hij bleef luisteren
zonder zich op te werpen
als een stuwdam om
de vloed te keren.

Toen streek zich
de waterspiegel strak.
Hij zag hoe de eerste
waterlelie kwam bovendrijven.

Levensbeginsel

Het is niet aan de orde een ander,
te beoordelen op goed en kwaad;
zeker niet een ander te zeggen wat
voor een ander goed en kwaad is.

Dat moet ieder mens zélf ontdekken
en vaststellen. Pas dan, wanneer men
zich geheel aanvaard weet, zal men
geholpen willen worden in dat zoeken.

Zo gaat God om met zijn schepping,
met demens als vertegenwoordiger
van zijn vrijheid: in vrijheid
mag hij zijn weg door het leven gaan.

In deze vrijheid roepen wij tot God:
help mij, verlicht mijn verstand,
zuiver mijn hart en mijn zinnen,
maak mij sterk en standvastig.

stel aan anderen
geen eisen
die je niet
aan jezelf stelt

stel aan anderen
niet de eisen
die je
aan jezelf stelt

Omnia probate, quod bonum est tenete.

Onderzoekt alles, behoudt wat goed is.

Het behoud

Het is niet waarheid-dienend wanneer we, sprekende over de kerkelijke werkelijkheid, het onderscheid maken tussen progressief en conservatief.

Het betreft hier het onderscheid tussen progressief en regressief, hetgeen andermaal niet betekent vooruitstrevend en teruguitstrevend maar vooruitgaand en teruguitgaand.

Juist het progressieve deel van de kerk wil de grondwaarden van het geloof behouden en mee de toekomst innemen; deze nu zijn te vinden in de eerste Christen-gemeenten.

Vrede

Vijandigheid sluit
de deur van het hart.
Wat die ander is,
denkt en doet
is dan het tegendeel
van wat men wil.

Daartegenover is liefde
de toegang tot elkaar.
Je wilt worden wat
de ander is, gelijken
op wie je lief is
en één worden met elkaar.

*

Daarom moet er eerst
vrede zijn tussen de
verschillende godsdiensten,
voordat zij van elkaar
willen leren, bereid
zijn tot verandering.

Dan kan de grote
uitzuivering plaatsvinden
van delen blindheid en
de mensheid groeien
naar de ene universele
eredienst aan God.

Vijandschap

Ik heb in mijn leven als kind al
en alle tijd nadien geleerd
met vijanden te leven:
zij stieten mij door naar het licht.
Zagen zij in mij licht?

Ik schrok niet van gevaar
in hun ogen - ik zweeg
en keerde diep in mijzelf.
En nooit overschaduwde
vijand-denken -mijn licht.

Ik bid: God, wees Gij
het Licht in mijn licht,
de vrede waarvan ik zing -
opdat uw Licht door mij
mag stralen in de wereld.

Eigen wereld

Altijd schiep ik
binnen de wereld
mijn eigen wereld,
binnen elk verband
mijn eigen land.

Zo veroverde ik
in mijn jeugd
mijn eigen jeugd
op eeuwenoude
kerken en gebouwen.

Ik fietste als
jongetje van zeven
tegen windkracht zeven
en alle dingen gingen
om mij zingen.

Zo kon ik altijd
en overal leven
zoals ik wilde leven
en werd buitenland
mijn vaderland.

Eigen weg

Soms vocht ik mij vrij.
Soms vocht ik voor
de vrijheid van anderen.
Dan moest de berg van
verzet en weerstand
wijken of hij werd geslecht.

Maar meestal leidde
mijn weg om de berg heen.
Ik volgde mijn eigen weg,
trok mijn eigen spoor en
liep 'zwijgend' verder,
vastberaden zonder om te zien.

Waar vrijheidsberoving was,
nam ik de vrijheid,
waar regels en wetten
mij beletten te leven
overtrad ik ze en was ik
aan mijn eigen waarheid trouw.

Waar mijn hart naar trok,
liet ik mij meentrekken,
waar ik liefhad, schonk ik
mijn liefde naar eigen maat,
waar het licht opkwam,
liep ik het tegemoet.

Ik zocht in Jezus' naam
mijn weg waarheid leven.
En jij, liefste, was de engel
die mij hoedde, iedere morgen
het licht in mij ontstak
om de weg naar God te vinden.

De sleutel van de liefde

Het kan nooit erg zijn
wanneer een mens faalt
volgens zijn natuur.
Hij volgt zijn aard.

Nu is die natuur intussen
voor een deel veredeld:
moord en doodslag vinden we
evenals zien doden afschuwelijk.

Maar leedvermaak is de mens
niet vreemd, zelfs wraak niet,
wanneer het leed enigszins
van materiële aard is.

Als we ruzie hebben met iemand,
vinden we het best goed
wanneer die pech heeft of vanwege
zijn dubieus gedrag wordt gepakt.

De eerste reactie is dan 'net goed'
en revanche nemen ligt ons ook wel.
Dat is dus allemaal heel menselijk,
niet goed maar ook weer niet zo erg.

Hoe ging Jezus daar mee om
die toch ook mens was en dus
op eenzelfde menselijke manier
zal hebben gereageerd als wij?

Jezus maakte een scherp onderscheid:
geen wraak, geen vuur uit de hemel
over mensen die tegenstanders zijn,
geen zwaard trekken tegen de vijand.

Maar kwaad worden, uitschelden zelfs,
daar kon Jezus ook wat van:
adderengebroid, schijnheiligen,
gepleisterde graven zijn jullie

slingerde hij de huichelachtige
autoriteiten in het gezicht,
die hem ten val wilden brengen,
zijn zending teniet wilden doen.

Jezus vermaande zijn leerlingen niet
met de woorden: je moet hierover
zwijgen - hier worden geen namen
genoemd - geen kwaadsprekerij

Hij benoemde het kwaad juist zelf
en stelde onder kritiek alwat in
woorden en daden de werkelijkheid
van God in de weg stond of bedierf.

Maar hij sloeg niet terug met
gebalde vuist hij verwenste niet en
Hij liet hen gewoon vallen en zei:
schud het stof van je voeten.

Dit betekent: ga verder, laat
achter je wat je ontstemt en verwacht,
verlies aan hen geen tijd meer en
blijf met geheven hoofd je weg gaan.

Jezus maakte zich 'in zijn geest'
los van negativiteit, van kwaad
en ergernis. Hij bleef liefdevol en
wilde geen kwaad met kwaad vergelden.

Tegelijkertijd zei hij: je moet
elkaar vergeven, bidden voor je
vijanden - dan word je zelf licht
en zuiver, blijf je in de liefde Gods.

Dit zal de weg zijn die we als mens
moeten gaan. Zo overwon Jezus zelf
het kwaad 'in zichzelf' en ging hij
van dag tot dag meer op God lijken.

Jezus

Als je daar iets
aan doen kunt,
houd ons dan dicht bij
de menselijke idealen
die jij had -

jij, die het leven
van alledag wilde verrijken
met liefde en vrede
zonder daarmee een kerk
op het oog te hebben...

Nu de kerk er toch is,
hoed haar in Godsnaam voor
dogmatisme absolutisme
fundamentalisme terrorisme
en de tirannie der hiërarchie.

Neem ons mee naar buiten
de vrijheid tegemoet -
naar de vreugde
van het licht
waarin jij staat.

God

Het duizelt ons
als het bewustzijn
over ons heen komt
dat wij deel zijn
van uw pijn en st:rijd
en u door ons heen
uw heilsweg gaat.

Dat uw heilige wil zich
meester maakt van ons,
wij uw hartsverlangens
waardig mogen zijn.
Het juicht in ons,
dat u ons kiest
voor uw lief en leed.

Wij voelen ons vereenzelvigd
met uw leven en liefde,
want wij ervaren
dat u ons sterkt om
in uw heilswil op te gaan,
vervuld van liefde voor u
en alles wat u bent.

